

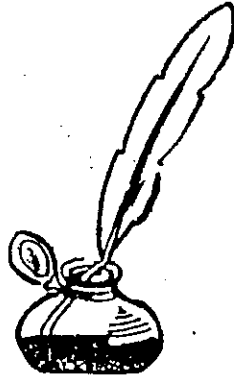
2.4/2

פנייה 88

מערת לעת

זכרי מ'יצע על התרחש כעת

בצ פית

גיליון מספר 14
אוקטובר 1993

מחול לציר
מריחים את הסתו
בצידי הדרכים פורח חלבה
גם ראשון מרטיב את הכו

כברכה
הנהלת המושב

60 למושב צופית

מחול למנוח לזכרו

על המקום - ד"ש מן העבר הקדום

שרידי האדם הקדמון בצופית

כלים שהשתמש בהם האדם לפני עשרים אלף שנה (ה'דכ"ו, 22.1.1945)

בדרך-מקרה נתגלה לפני חדשיים, לחברי החוג לידיעת הארץ שיצאו במייל ברגל מתל-אביב לרמת-הכובש לאורך הירקון, אוצר פרה-היסטורי העשוי לעורר ענין רב בחוגי אנשי המדע. במורד הצפוני-מערבי של גבעת המושב צופית, מצאו המטיילים אבני-צור קטנות פזורות על פני שטח קטן, הדבר עורר תמיהה, כיוון שהגבעה עצמה אינה סלעית, ובאורח טבעי אין שם גושים גלמיים של צור ואפילו חצץ-צור. לאחרי שבדקו את המקום מצאו שהצורים מעובדים לכלים שונים. ואפילו גרזינים להתזת פצלות נמצאו שם בשפע.

ד"ר מ. שטקליס, שאזקר את הכלים ואת המקום אישר את השערת המטיילים, כי המקום הוא אחת מחזיונותיו של האדם הקדמון בארצנו, והוא אינו ידוע עוד לאנשי המדע. אלה הם כלים קטנים, פצלות — שנצרו על ידי הילוס והפרדה מגושי צור קטנים — פרי תרבות בעלת טכניקה מפותחת יותר מהתרבות של התקופה הפליאוליטית התחתונה. תרבות זו שייכת לשנות הסיום של תקופת האבן הקדומה ונמצאת על הסף של תקופת האבן הבינונית — בערך לפני 20,000 שנה. בין הכלים מצאו: להבים ששימשו בודאי סכינים; מגרדים ששימשו לפשיטת עורם של בעלי-חיים קטנים שניצודו על ידי האדם הקדמון; דקרים שנוצלו לתפקידים רבים, כגון רמחים וחצים ראשונים. עוד כלי המעורר את סקרנותם של אנשי המדע הוא — פצלת צור קטנה, נ"ד 14 עד 30 מ"מ ארכה, ששימשו כצלצלים לדייג בין סלעי החוף ונחלי איתן שרבו אז בארץ. כן אפשר היה להשתמש בהם במקום מחטי מרצעים, ויש גם השערה שהעלו בהם כתבות קטקע על הגוף.

בגבעת צופית לא היו מערות, אולם היא היתה מכוסה יער, קדום, ככל הרי אפרים, שסיפק בימי הצלבנים עצי אכספורט לאיטליה ודרום צרפת, ושעל שרידיו הונף הגרון במלחמת העולם הקודמת. ציעה הוה ביקש מקלט האדם הקדמון מהקור ומתיות טורפות בסוכות נצרים וענפים שאספו בטביבה.

עד כה נמצאו תחנות ושרידים פרה-היסטוריים על שפת הים בלבד ולא במישור או בשטח שהיה מכוסה יער. גילוי זה יפתח שער לאנשי המדע לחקירת חיי האדם הקדמון בטביבה זו ובתחומי היער. ד"ר מ. שטקליס עורך עתה חקירה יסודית במקום.

תרבות וחברה . . .

במסגרת אירועי שנת השישים למושב, הוחלט על טיול בחג הסוכות, שהוא החג בו אנו מציינים את הקמת המושב וקיישרנו אותו עם המסורת "....ויסעו ויחנו.....".
להצלחת הטיול תרמו:
יאיר יפה, שעזר בהצעת המסלול והמדריך ובאיגון הגסטרונומי.
עדנה פוטרמן שדחפה ועודדה את הרשמה.
ועדת תרבות שתרמה את הקפה והכיבוד הקל, ו.....
ארבעים ותשעה (!) המשתתפים שהעיו, נדשמו, יצאו ונהנו.

על החוויות שתיים מספרות:

מחוויותיה של עדנה פוטרמן - על הטיול לארץ פלגי מים.

"נגמרו השקפקפים"- זאת " הבשורה " שנשמעה מפיהם של שני בעלי חנויות בכ"ס בצהרי יום שישי, "מה קרה , מה ההתנפלות היום?" "הכל אזל!" אמרו בתמיהה.
התעלומה מדוע ולאן נעלמו כל השקפקפים מהחנויות בכ"ס התגלתה בשבת בטיול שנערך לחברי צופית.
לצעדה בתוך נחל החצבני כולנו היינו מצוידים כהלכה, נעולים וחמושים בשקפקפים.....

הטיול וההליכה התוך מימי החצבני היו רק אחת מגולות הכותרת של הטיול, שהונחה ע"י המדריך חיים עמיר.
נסענו וסיירנו במקומות, אתרים ונופים בגליל העליון ובפתחלנד- כן, כן לא טעינו - אכן שם היינו.....
חבל-ארץ אשר מטיילים פרטיים לא מגיעים לשם. צפינו על מראות נופ נפלאים: הרים, נחלים, שמענו הסברים מאלפים שהתמקדו הפעם בנושא :

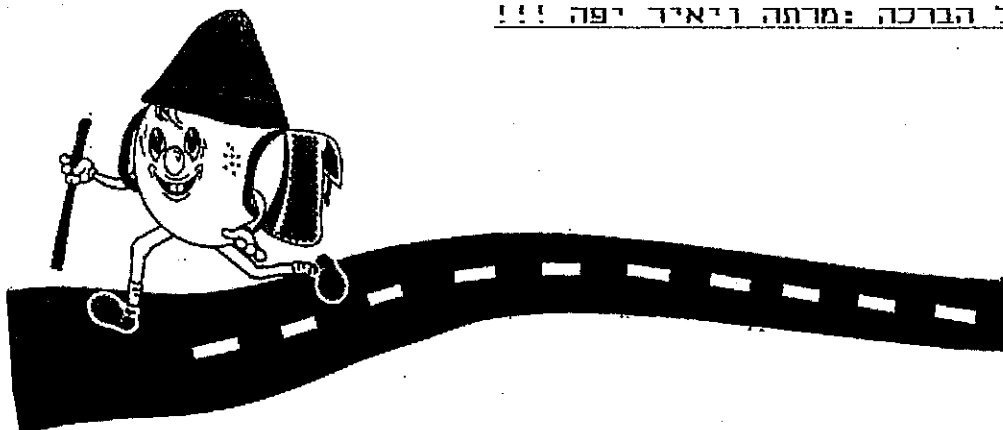
בעיות המים של ישראל ושכנותיה.

יאיר יפה, אשר הגליל הוא נוף ילדותו הוסיף גם הוא סיפורים וחוויות אוטנטיים ומעניינים מאד על האיזור.
האווירה בטיול היתה טובה מאד ונעימה.
אחרי יום של פקניקים, טיול מרתק בארץ לא נודעת, והעשרת הידע שלנו על האיזור, בדרכנו חזרה, הילדים שהשתתפו בטיול ספרו בדיחות במרתון, וצחקינו המתגלגל נשמע באוטובוס כל הדרך חזרה.

ובתחושת כיף כזאת של חוויות, מראות, נופים אודותיהם החכמנו והשכלנו, שבנו הביתה עם טעם של עוד.....
ובצפיה לטיול הבא.....

תודה מיוחדת לזוג הנפלא שתרם עזר וסייע רבות בתכנון הטיול, ארגונו, בצועו והצלחתו-

יבואו על הברכה: מרתה ויאיר יפה !!!

ומוסיפה יעל ברק -

בשבת ה-2.10.93 נסענו לטיול.
המסלול היה מעניין מאוד ולא שגרתו. ע"י קיבוץ כפר-הנשיא צפינו על הירדן ההררי, עברנו דרך גשר בנות-יעקב, שנכבש ע"י הסורים במלחמת תש"ח. קיבלנו הסברים אודות יבוש החולה והסיבות להצפתו מחדש. כמו-כן, עברנו ליד הבריכות שמובילות מים ל"מוביל הארצי".

ביקרנו בכפר רג'ד ששכן למעשה עד מלחמת "ששת הימים" בשטח לבנון. תושבי הכפר משתיכים לכת הלאונים, אליה משתייך גם הנשיא אסד. לאחר מלחמת "ששת הימים", הופקרו תושבי הכפר עד הגיעם לפת לחם אחרונה. במצב זה, ביקשו שיכירו בהם כאזרחים ישראלים. קצין ישראלי עזר להם, מכיוון שהשלטונות הישראליים התנגדו לתת להם עזרה. יום אחד ביקרה במקום - ועדת חוץ ובטחון - הם ראו שמהכפר יוצא מקור החצבני, מיד הונפקו להם תעודות זהות ישראליות (לפני שיתחרטו), וסדרו להם תעסוקה בישראל. הילדים הולכים לבי"ס בסביבה. בכפר אין מסגד אלא רק קבר של שייך. אמונתם היא בין הנצרות והאיסלאם. אחד מתושבי הכפר, סיים את הטכניון בחיפה ותכנן את בית-העם שלהם. מגג הבית צפינו על הנוף היפה. מזה שנה וחצי מורשים מטילים ישראלים לבקר בכפר. עד אז היה העניין בגדר סוד.

חוויה מיוחדת בטיול היתה, ההליכה במי הין הקרירים.

כן ביקרנו במצודת נבי-יושע, שם קבורים 28 חללים מתש"ח.

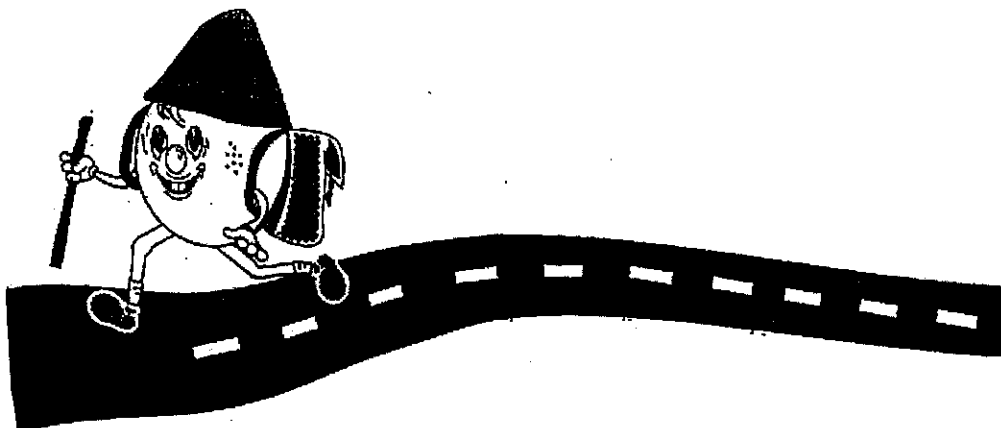
מזג האוויר היה נוח ותרם להצלחת הטיול.

ברצוני לציין את האוירה החברית ששרדה בטיול, כולם פרגנו לכולם, כולם צילמו את כולם. למרבה המזל לא הועלו בטיול בעיות שנויות במחלוקת כמו-מכסות, שיכון בנים ועוד...

תודה מיוחדת לחברנו יאיר יפה, שנהג את האוטובוס בבטחה וסיפר מחויבותו בתור ילד בקיבוץ כפר-אלעדי, במלחמת תש"ח.

תודה למדריך המצויין - חיים עמיר - שהוסיף לנו ידע והשרה אווירה נעימה. וכמוכן, תודה למארגני הטיול, שלא שכחו להביא קפה ועוגות.

כל-כך נהננו שהחלטנו שאנו רוצים לצאת מידי חודשיים לטיול.

כ ד א י ל ד ע ת

הטיול הבא יתקיים באחת השבתות של חודש דצמבר.

היעד : עין גדי ומדבר יהודה.

פרטים יפורסמו בעתון הבא ועל גבי לוחות המודעות.

נפתח חוג התעמלות נשים

החוג מתקיים כל יום ראשון בשעה 7.30 בערב,

בבית-העם.

בואו הצטרפו לפעילות ! ! ! ! !

ב-20 לחודש נובמבר, במוצ"ש,

ערב ראיונות, בבית-העם.

פרטים יובאו במודעות.

קורס מדריכי בייסבול ארצי

מטעם האגודה הישראלית לבייסבול.

בחו"ל המועד סוכות התקיים במושב, קורס ארצי למדריכי בייסבול. שני מאמנים אורחים סטיב סופיר, ו-דרן ואן פוסל, מארה"ב, מהאגוד הבינלאומי לבייסבול הקשוד לועד האולימפי, העבירו את הקורס. מרצה ממכון וינגייט - ד"ר רוני לידור - השתתף אף הוא. כל משתתף יקבל הסמכה מהאיגוד הבינלאומי ומבית הספר למאמנים במכון וינגייט. השתתפו יותר מ-40 חניכים בגילאי 14-55 מכול קצות הארץ, מכרמיאל בצפון, ירושלים - תל-אביב וקבוץ גל-און בדרום. תשעה מבין המשתתפים היו ממושב צופית ועוד ארבעה המשחקים בקבוצת הבייסבול של צופית. הקורס עבר בהצלחה רבה - הן מבחינת רמת החומר הלימודי, דרך הלמידה מס' המשתתפים, והן מבחינת הארגון. כולם התפעלו מרמת השרותים, האוירה, המגרש ובית העם.

תודות

משפ. לזר שאירחה את המשתתפים על הדשא כל ארוחת צהרים.

רני פלדמן מ"בייגלה" שדאג לארוחת עשר.

פיצה פון מכ"ס שהכינו ארוחת צהרים טעימה מזינה ומוגשת בטעם - ממש לעניין.

זוהר מהצרכניה שוקו, עוגיות ושתייה.

אהרון דוד גויאבות ביד רחבה.

אליקמן אברי על שרותי העתונאות.

נחמן אבן על האדיבות והשרות היעיל - מוכיח עם יחס חם.

לסיכום הכל יש במושב,, רק צריך לדעת להעריך את,, היש.

הקורס מומן ע"י האגודה הישראלית לבייסבול, ששמה לה מטרה ראשונה - קורס מדריכים. הקורס ישמש מנוף לקדום המשחק בארץ, שבו מקום חשוב לקבוצות מושב צופית.

השנה בתחרויות באליפות אירופה, השתתפו 12 שחקנים מקבוצות צופית, מאמן ומנהל קבוצה, שיצגו את ישראל בכבוד ובגאווה.

בהזדמנות זו האגודה הישראלית לבייסבול רוצה להודות ולהביע הערכה לתושבי המושב, על הסבלנות ושתוף הפעולה התרומה והעזרה בפתוח הענף בארץ.

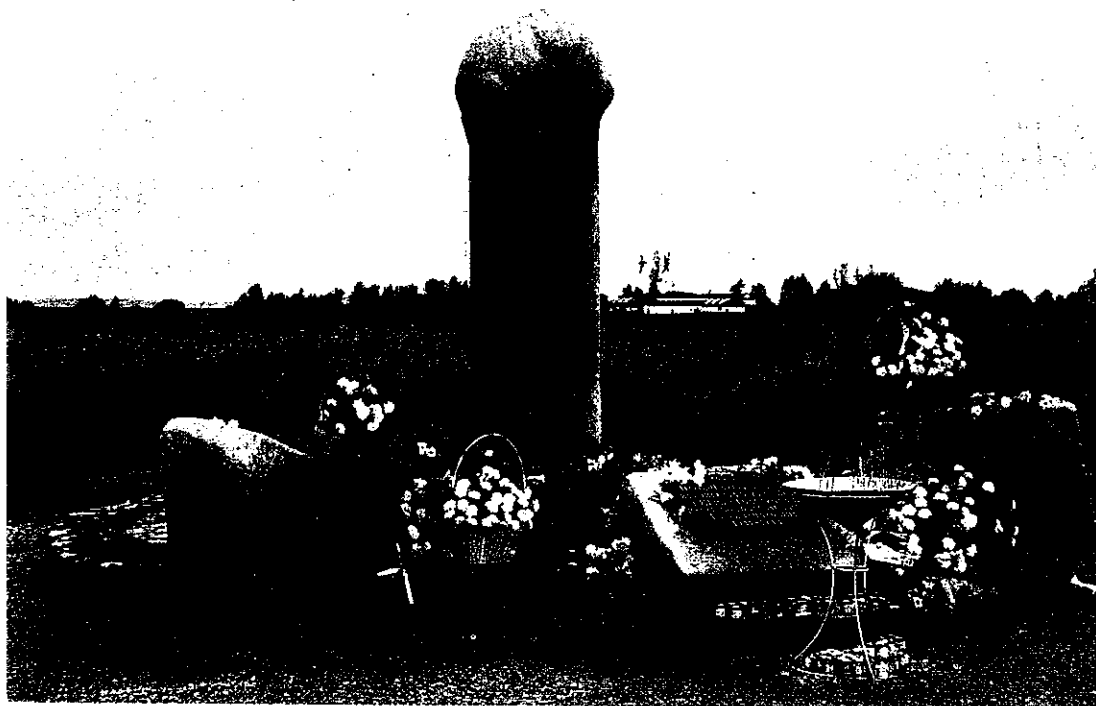

מ פ ה ! ו מ ש ם !

- מתוך עלון ארגון יוצאי פּינסק - קארלין בישראל - .

"הוקמה האנדרטה בפּינסק לזכר 35.000 יהודי העיר והסביבה שניספו בשואה, ביום כ"ה בתמוז תשנ"ג 14 ביולי 1993, נערך בפּינסק טקס הסרת הלוט מעל אנדרטת הזכרון בדוברובוליה. בטכס השתתפו 137 איש מהארץ.....

.....הטכס המרשים והמרגש נפתח בהסרת הלוט מעל האנדרטה.....תכנית הטכס עובדה במשותף בינינו ומחלקת התרבות של העירייה.....החלק שלנו נפתח בקריאת יזכור בעברית וברוסית. זקן המשתתפים מהארץ - אנשל לבנדיגר - קרא את מכתב הברכה ששלח נשיא המדינה מר עיזר ויצמן, לטקס. במעמד זה מסר אנשל לבנדיגר לנציג העירייה, אלבום תמונות מפואר, מתנת הנשיא לפּינסק, עיר הולדת משפחתו....."

פּינסק

האנדרטה לזכר 35.000 יהודי העיר וסביבתה שנרצחו והושמדו בשואה בשנים 1941-42 .

תוים מחפשים זהות

לוח המושב

מי מכיר מי יודע - של מה
 של מי המנגינה ?
 האם היא מלווה במילים ?
 באיזו הזדמנות נוגנה ?
 את התשובות לשאלות, יש להעביר
 למזכירות ולציין את שם הפותר.

ועדיין אנו מחכים למתכונים "בטעם של פעם"
 וכן להצעה לסמל שייצג את המושב.

60 למושב צופית

שיר של פעם

על כתף הר פורח
כפרי, זה הקטן,
למרחקים שולח
פרדס, שדה וגן.

רחוק משאון-ערים הוא.
על פני כל המרחב
ירוק דגלו ירים הוא
עם נקודות זהב.

פינת חיים עובדת -
גרים בה איכרים.
עובדי אדמת-מולדת,
רועי העדרים.

האב, חורש, זורע
בתלם ובניר.
וגם לקצור יודע
ברוב חדווה ושיר.

הבן בו - רועה עדר
ומנכש חרול.
הבת שומרת סדר
ברפת ובלול.

הוי, מה מאד חמדתי
כפרי זה הקטן -
מקום זה בו נולדתי,
מקום בו גם אזקן !